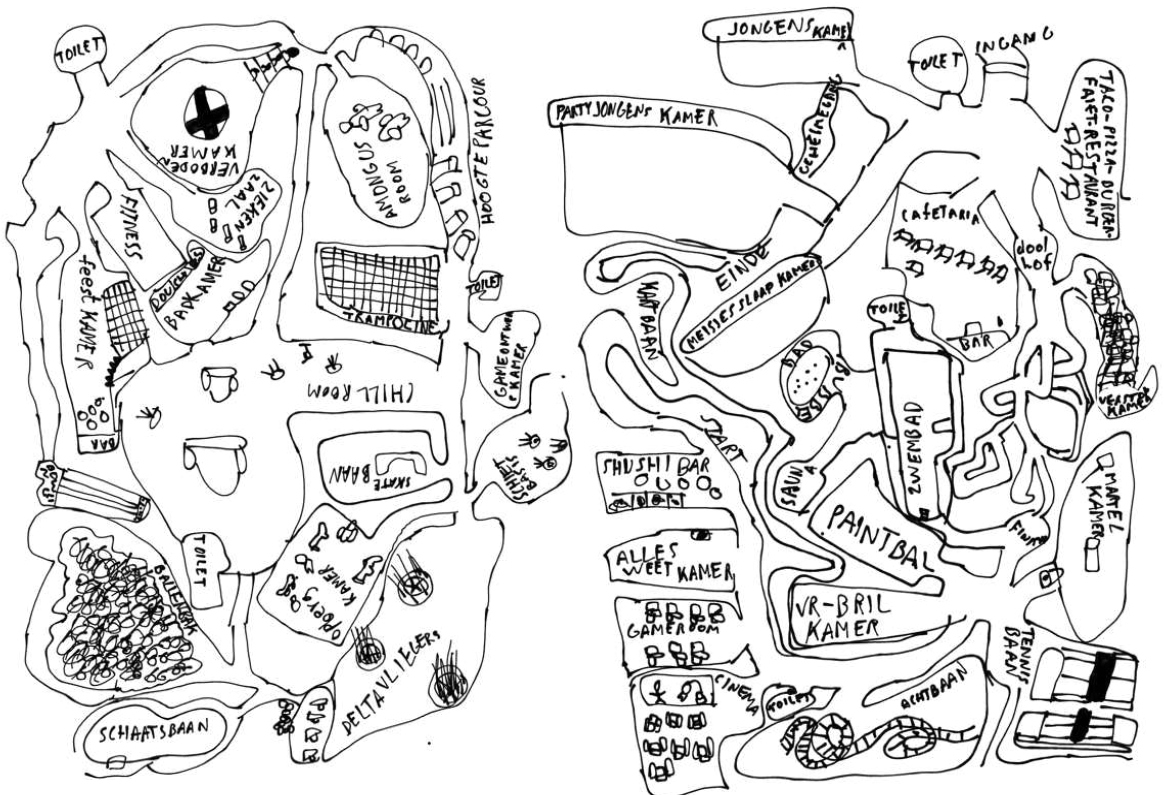

De Droomschool

De Droomschool

Auteurs:

Simon, Thibault, Luca, Leander, Thorre, Ruben, Charles en Seb

Illustraties:

Norah en Ziggy

Dank aan...

alle Rafasollekes om mee te helpen met het inkleuren van de tekeningen en het uitzoeken van prijzen en hoe je een boek maakt

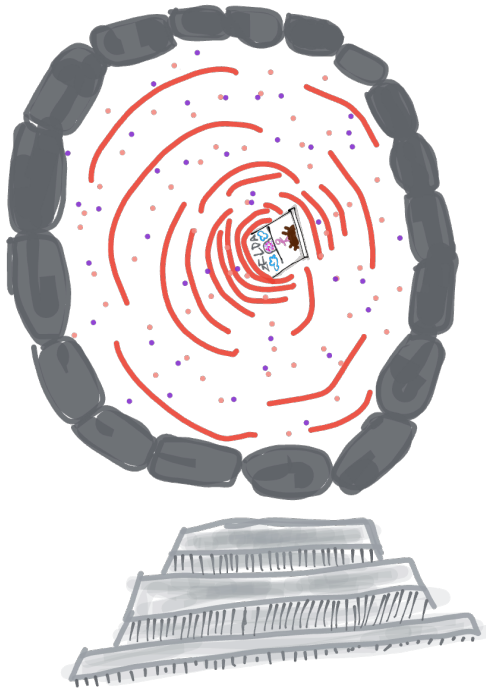
juf Els om steeds de deadline te verzetten

Suzanne om de teksten aan elkaar te plakken

ISBN: 9789464808612

Copyright © 2023 Simon, Thibault, Luca, Leander, Thorre, Ruben, Charles, Seb, Ziggy en Norah

Eerste druk: juni 2023

Speeljaar 1

Geschreven door Simon

Ergens op de wereld staat een reusachtige school.

Hij was nog maar net gebouwd en nog niet zo populair.

Vandaag was het 1 september en dus de eerste schooldag.

De kinderen: Norah, Simon, Thibault, Ruben, Jule, Ramon, Billie, Ziggy, Finn, Thorre, Leander, Luca, Mattis, Tobin, Oskar, Charles, Stella, Mano, Seb, Joanna en Rayan gingen naar die school.

Iedereen was zenuwachtig voor die dag.

Simon moest zelfs overgeven van de stress en hij had die ochtend pannenkoeken gegeten.

Nu lagen er pannenkoeken in de pompbak (Ik zal geen verdere details geven).

Thibault huppelde naar de school en begon hele tijd rare woorden te roepen zoals: "Rarara, ik ben een koeeee!!!"

Ze waren toegekomen en keken verbaasd naar de enorme toegangspoort.

Ze stapten verbaasd de school in en iedereen rende rond.

Simon, Luca en Thibault liepen een beetje verlegen rond.

Toen ze elkaar tegenkwamen begonnen ze te praten.

"Hallo jongens, ik ben Thibault."

"Wie zijn jullie?"

"Ik ben Simon."

"Ik ben Luca."

"Grote school hé?"

"Ja," zeiden Thibault en Simon tegelijk.

Ze liepen naar de cafetaria en pakten elk een broodje kaas met ham.

"Mmmh..., wat is dit lekker," smakte Luca.

Dan was het tijd om hun kamers te verdelen.

Er waren 2 jongenskamers en 1 meisjeskamer.

De ene jongenskamer, daar hielden ze om de twee dagen een party en de andere kamer was een kamer die alleen maar sliep.

In de meisjeskamer sliepen: Joanna, Stella, Billie, Jule en Norah.

In de leuke jongenskamer sliepen: Thibault, Rayan, Charles, Leander, Seb, Ziggy, Simon, Thorre en Oskar.

In de andere sliepen: Ramon, Tobin, Luca, Mattis, Ruben, Mano en Finn.

“Ik heb gehoord dat er een zwembad is en een hoogteparcours,” zei Thibault, verwachtingsvol nadat ze de kamers verdeeld hadden. “Laten we daarnaartoe gaan.”

Ze besloten eerst naar het hoogte parcours te gaan en daarna naar het zwembad.

Ze aten eerst hun broodjes en gingen op pad.

Toen ze langs het zwembad liepen, hoorden ze gespetter en blij geschreeuw van spelende kinderen.

Ze zagen een viertal kinderen zwemmen in het zwembad.

“Ik ga mijn zwembroek halen!” schreeuwde Thibault en weg was hij.

“Oké, dan maar zwemmen,” zuchtte Luca.

Simon en Luca liepen rustig naar hun kamers en pakten hun zwembroek en kleedden zich om.

Toen ze terug uit hun kamers kwamen, liepen ze samen naar het zwembad.

Daar aankomen, zagen ze Thibault heel druk spelen met een bal.

“Thibault!” schreeuwde Simon, terwijl hij een aanloop nam en in het water dook met een reusachtige splash.

Luca volgde met ook een grote splash.

Ze deden een watergevecht waarbij ze elkaar nat spetterden.

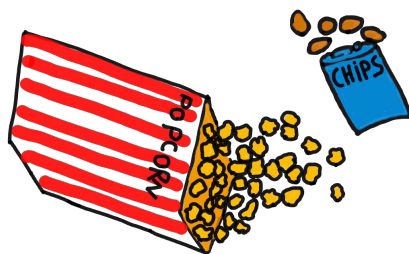
Na het zwembad gingen ze in de richting van het Friet-Taco- Pizza-Burger-Restaurant en de sushi-bar.

Thibault koos een pizza Margherita.

Simon koos een pizza Hawaï en Luca Frietjes met een burger.

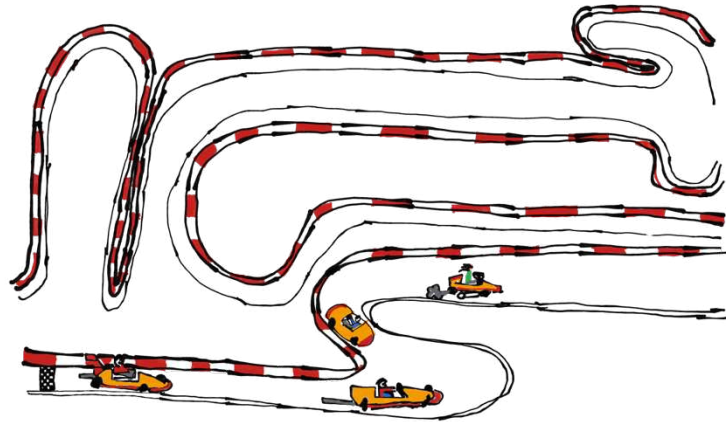
Het eten was enorm lekker en iedereen vertelde opgewonden over de eerste dag.

Na het eten wouden Thibault, Simon, Luca, Thorre en Charles nog ontspannen in het bubbelbad of de sauna.

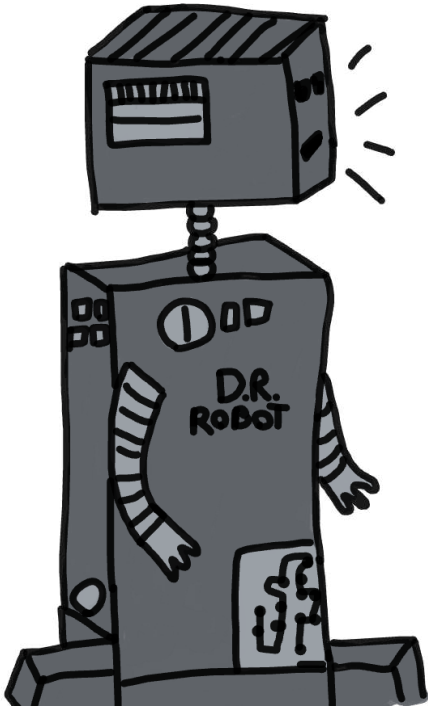

Na het bubbelbad en de sauna ging iedereen bezweet naar de cinema.
Ze aten enorm veel chips en popcorn.
De film ging over een gekke oude man die oma's smokkelde.
Het werd een leuke en lange nacht en na de film strompelde iedereen naar de slaapkamers.
Rayan was zo moe dat hij voor de deur in slaap viel en Oskar kon zijn ogen bijna niet meer open houden.
Daardoor struikelde hij over Rayan en hij ging op zijn bek.
De kinderen van de leuke jongenskamer hadden besloten om niet te feesten maar om te slapen.
Iedereen begon in snel tempo in slaap te vallen.
Alleen Seb was nog wakker en hij luisterde naar iedereen die rustig ademend aan het slapen was.
Naarmate de tijd verstreek kon ook hij zijn ogen niet meer open houden en al snel sliep hij ook.

De volgende morgen was iedereen in opperbest humeur.
In de cafetaria hoorde je het geroezemoes van eenentwintig goed uitgeslapen kinderen.
“Ik heb wel goed geslapen en die gang is nog wel een oké slaappleaats, hoor,” zei Oskar terwijl hij wat spek en ei pakte uit de glimmende schalen.
Thibault moest lachen om wat hij zei en hij verslikte zich in zijn melk waardoor er melk uit zijn neus spoot.
Iedereen moest lachen terwijl Thibault opstond om een vod te halen.
Ook Oskar stond op want hij had gehoord dat er een *Among-Pus-kamer* was en daar wilde hij de *Imposter* zijn.
Hij wilde iedereen killen en zo suspicious mogelijk zijn.
Gevolgd door Leander die samen met Thibault wilde gaan zwemmen in het zwembad.
Terwijl iedereen opstond om iets te doen gingen Finn, Ziggy, Seb en Charles naar de kartbaan om te racen.
Ze liepen naar de kartbaan en stapten elk in een autootje en wachtten op het signaal dat het begin van de race zou aangeven.
“Tingggg!!!”
De autootjes schoten vooruit en reden zij aan zij over de baan.

Ziggy nam de leiding met een snelheid van 55 kilometer per uur. Daarachter reed Seb met een snelheid van 50 kilometer per uur. De derde plaats in de race was voor Charles met een snelheid van 44 kilometer per uur. Op de laatste plaats stond Finn met een snelheid van 43 kilometer per uur. Opeens gebeurde iets wat niemand zou verwachten, behalve Mano dan. Mano had een banaan uit de doos met bananen gepakt en had die op Stella's gezicht gegooid omdat zij Mano's komkommer had opgegeten. Ziggy keek naar het schouwspel, waardoor hij tegen de muur knalde. Meteen liepen Luca, Joanna, Billie en Norah naar Ziggy die kreunend en kermend van de pijn uit het autootje kroop en roerloos op de grond zakte. Hij werd naar de ziekenzaal gebracht en daar verzorgd door de Dokter Robot. Iedereen was geschokt over wat er was gebeurd. De ochtend verliep vlot en stil en iedereen was in een stemming van rouw. De kinderen besloten om na het middagen een siësta te houden. Iedereen was moe en viel rap in slaap, behalve Simon want hij wilde nog een bezoekje brengen. Ziggy lag roerloos op het bed en Simon werd ongerust. "Het komt wel goed, hij ligt enkel in coma," zei een krakende stem achter hem. Simon draaide zich om en zag de Dokter Robot voor hem staan. "Bedankt dat je voor hem zorgt Robot," zei Simon. "Ik zal de anderen het nieuws vertellen." Simon draaide zich om en keek naar buiten.

Het was vroeg in de avond en de zon begon achter de hemel te zakken.

Toen Simon wegliep was hij diep in gedachten verzonken.

Het was steeds dezelfde gedachte die door zijn hoofd spookte.

Komt het wel goed met Ziggy? Zou hij niet voor eeuwig in slaap blijven en nooit meer wakker worden?

Toen Simon bij de deur kwam en hem opendeed, zat iedereen rustig met elkaar in gesprek over Ziggy's toestand.

“Ik heb nieuws over Ziggy,” riep Simon, waardoor iedereen rechtop ging zitten en aandachtig luisterde.

“Hij ligt enkel in coma, dat zei de Robot,” zei Simon en hij ging liggen.

Iedereen reageerde niet erg positief.

Maar nog voor hij zijn matras goed en wel geraakt had, stond Seb op en zei: “Het is tijd voor het avondeten.”

Ze stapten uit de deur en gingen de anderen wakker maken.

Ook zij zaten rechtop in hun bed met elkaar te praten.

Simon vertelde het nieuws aan de andere kinderen.

Ook zij waren niet zo optimistisch.

“Het komt wel goed, een coma wordt toch meestal wel opgelost,” zei Ramon in een poging om de stemming op te vrolijken.

Ze liepen naar de cafetaria in een eendenpas achter Billie aan.

Door het verrukkelijke eetmaal fleurde de stemming een heel klein beetje op en sommige kinderen toonden een kleine glimlach op hun gezicht.

De avond viel snel en iedereen ging vlug naar bed.

De leuke jongenskamer had besloten om een feestje te houden.

Het was een opbeurende poging en het werkte wel.

In de andere kamer sliep één iemand niet.

Dat was Luca en hij kon niet slapen door het feestgedruis dat door de muren klonk.

Luca keek de kamer rond om te kijken of iedereen sliep en hij hoorde het zachtjes op en neer gaan van hun ademhaling.

Rond middernacht stond Luca op en liep zachtjes naar het geluid van de andere kamer.

Hij ging met zijn oor tegen de muur staan en hij hoorde gelach.

Hij verlangde zo om in die andere kamer te zijn dat hij nog iets dichter schuifelde.
Toen hoorde hij iets wat hem aan het schrikken maakte.
Hij hoorde een zachte klik en de muur schoof een beetje naar achter.
Luca duwde door, de muur schoof opzij en onthulde een lange gang.
Luca keek nog eens de kamer door en dan liep hij op zijn tenen door de gang.
Het feestgedruis kwam met elke stap dichterbij.
De gang rook muf en overal hingen spinnenwebben.
Zo te zien was deze nog nooit gebruikt.
Hij was nu zo dicht bij het feest en hij bedacht zich dat aan de andere kant misschien ook een deur was.
Toen hij voor de muur stond, duwde hij tegen de muur en ook deze schoof naar achter.
In de leuke jongenskamer stopte het feestje en iedereen keek doodsbang naar de muur waar opeens een hoofd uit de muur stak.
Iedereen was in paniek maar ze kalmeerde toen ze het hoofd van Luca zagen.
"Au!" schreeuwde Thorre, want hij was bij het schrikken twee meter hoog gesprongen en tegen het plafond gebotst.
Er groeide nu langzaam een buil op zijn hoofd.
"Waar is Simon?" vroeg Luca.
"Ah, die is juist naar het toilet gegaan," zei Thibault alsof het de normaalste zaak was dat iemand midden in de nacht gaat gaan plassen..

Simon liep met zijn zaklamp door de gangen en hij dwaalde eindeloos de gangen rond.
Het leek wel een uur dat hij weg was geweest en hij dacht dat hij het toilet nooit zou vinden .
Na nog een lange twintig minuten botste hij tegen een muur.
Simon bleef staan en wierp de lichtbundel omhoog en hij passeerde een stuk of drie hangsloten.
Hij ging verder omhoog en kwam een rode cirkel met een rode streep tegen.
Hij keek verder rond en hij zag dat dit de verboden kamer was.

Daarnaast stond gelukkig een toilet.
Hij ging eerst naar het toilet en daarna zou hij het nieuws vertellen aan de andere kinderen.
Terwijl hij op het toilet zat, zette hij alles op een rijtje.
Dus ik moet eerst die hangsloten openen en daar kon ik de meisjes voor vragen want zij hebben haarspeldjes.
Daarmee kun je sloten openen, dacht Simon bij zichzelf.
Hij was klaar, hij rende terug naar de deur en keek door het sleutelgat. Wat hij zag was een stenen kring waar donker paars licht tussen de kring hing.
Hij werd zo nieuwsgierig dat hij terug naar de slaapzaal rende.

Op de een of andere manier deed hij er maar tweeëntwintig minuten over in plaats van een uur.

Toen hij bij de deur kwam was het feestje een beetje kalmer geworden en iedereen keek op.

“Hoe lang duurde dat?” schreeuwde Thibault.

“Komt straks, maar waarom is Luca hier? Die slaapt toch in een andere kamer?” vroeg Simon aan Thibault.

“Ah, die is juist door de muur gekomen,” zei Thibault achteloos.

“Maar wat heb je juist daar gedaan? We worden nieuwsgierig.”

“Ik heb een *verboden kamer* ontdekt met drie hangsloten op de deur.”

Voor die hangsloten heb ik een oplossing, we kunnen de meisjes vragen om de sloten te openen met hun haarspeldjes.

Iedereen luisterde sprakeloos naar wat Simon te vertellen had.

“Oké, dan gaan we nu naar daar,” riep Thibault vastbesloten.

“Nee, we wachten tot morgenmiddag,” zei Simon.

Iedereen ging slapen en Luca ging naar zijn eigen bed om te gaan slapen.

De volgende ochtend na het ontbijt liep iedereen naar de ontspanningsruimte om te overleggen.

“Oké, Ik heb een verboden kamer ontdekt met drie hangsloten op de deur.”

“Voor het openen van die hangsloten heb ik een oplossing.”

“Meisjes willen jullie je haarspeldjes uitlenen zodat we de deur open kunnen krijgen?”

“Dan heb ik een team nodig om de kamer binnen te dringen en de kamer te onderzoeken. Wie doet ermee?”

Meteen gingen een paar handen omhoog.

De meisjes, Luca, Leander, Thibault, Charles, Seb, Thorre en Oskar.

Simon stemde zelf ook in.

Het team vertrok onder leiding van Simon naar de verboden kamer.

Het was echt een doolhof geworden en ze liepen drie keer fout.

Toen ze er eindelijk waren, keek iedereen naar de deur met het rode verbodsteken op de deur. Zo'n rode cirkel met grote streep doorheen.

Stella pakte een haarspeldje en liep naar het bovenste hangslot en prutste het speldje in het sleutelgat.

Ze draaide het een aantal keren rond tot ze een zachte klik hoorde. Het hangslot viel eraf.

Daarna stapte Joanna naar voren en pakte een haarspeldje en prutste het in het sleutelgat en draaide het een aantal keren rond.

“Klik.”

Het hangslot viel eraf.

Als laatste stapte Jule naar voren en zij deed hetzelfde als haar twee voorgangsters en ook dit hangslot viel eraf.